

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2014 • DRUGO TROMESEČJE • JUŽNA AZIJSKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na naslovnoj strani: Kada je Manuša ostala siročić u 4. godini, živela je kod rođaka i u sirotištima. Međutim, na Adventističkom koledžu Flaiz pronašla je svoju dragu porodicu.

INDIJA

- 4 Pionir svetske misije donosi nadu | 5. april
- 6 Ne više usamljena | 12. april
- 8 Zakon i svedočanstvo | 19. april

ISTOČNA INDIJA

- 10 Trampiti oružje za Boga | 26. april
- 12 Pronalazeći istinu | 3. maj
- 14 Od svinja do pionira | 10. maj
- 16 Mrzeo sam adventiste | 17. maj

ZAPADNA INDIJA

- 18 Mač i Duh | 24. maj

- 20 Od vrhovnog hinduističkog sveštenika do pionira svetske misije | 31. maj
- 22 Prijatelji koji su zauzeli stav | 7. jun
- 24 Jakovljeva priča, deo I | 14. jun
- 26 Jakovljeva priča, deo II | 21. jun

IZVORI

- 28 Program Trinaeste subote | 28. jun
- 30 Naša darovanja na delu
- 31 Informacije
- 32 Mape

 = Priče koje posebno zanimaju tinejdžere

Vaši darovi na delu

Zahvaljujući vašim velikodušnim darovima trinaeste Subote, tokom prvog tromesečja 2011, Južna azijska divizija je dobila 701,980.38 dolara da izgradi zgrade sa učionicama u ovim srednjim školama: Memorijalna srednja škola Džejms u Tamil Nadu, Adventistička

srednja škola Kotarakara u Kerali i Lasalgaon adventistička srednja škola u Maharaštri. Ova sredstva su takođe upotrebljena da se izgradi 8 novih crkava, a projekat za decu obezbedio je prostorije i opremu za dečju Subotnu školu za svaku od ovih crkava. Hvala vam na vašoj velikodušnosti!

© 2014 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
800.648.5824 • www.AdventistMission.org

Dragi vođo subotne škole,

Ovog tromesečja pratimo rad u Južnoj azijskoj diviziji koja obuhvata zemlje Butan, Indiju, Nepal i Maldive.

Izazovi

Sa ukupnom populacijom većom od 1,2 milijarde ljudi i više od 1,4 miliona vernika hrišćanske adventističke crkve, Južna azijska divizija ima 1 adventistu na 820 ljudi. Veći deo ovog rasta nastao je u poslednjih 16 godina. Godine 1995. ova divizija brojala je nešto manje od 200.000 vernika.

Temelj ovog ogromnog rasta postavljen je u poslednjih 100 i više godina, u vreme kada su organizovane adventističke škole u celom regionu. Hiljade studenata nehrišćana upisivalo se u adventističke škole, u kojima su mogli da uče engleski, jedan od zvaničnih jezika u Indiji. Oni su učili mnogo više od savlađivanja pukih školskih lekcija. Mnoga od ove dece bila su krštena, dok su učila u

adventističkim školama. Međutim, više hiljada drugih koja nisu bila krštena, taknuta su uticajem hrišćanskih vrednosti koje su im bile predstavljene, dok su učili u adventističkim školama. Danas adventističke škole nastavljaju da održavaju odličnu akademsku reputaciju kao i brižno i bezbedno okruženje za decu. Broj studentskih aplikacija nastavlja da premašuje kapacitete upisa. Proširenje od tri škole u Indiji pomoći će da još mnoga deca steknu odlično obrazovanje, dok istovremeno uče koliko ih Isus beskrajno voli.

Crkve u Indiji ispunjavaju izreku »Sagradimo ih, a oni će doći«. Svakog dana oko 3.000 skupova vernika imaju potrebu za crkvenim prostorom u kome mogu da imaju bogoslužnja. Pošto crkva bude brzo izgrađena, ona u kratkom roku bude ispunjena onima koji žele da saznaju istinu o Isusu. Druge crkve nastavljaju da se šire, a Jevanđelje se širi na teritoriji cele divizije, i zato su potrebni novi jednostavni molitveni domovi da prihvate sve ljude.

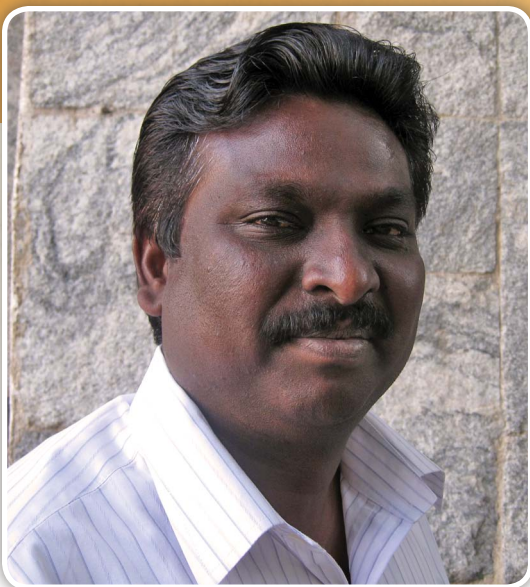
Vernici u južnoj Aziji često nemaju crkvene zgrade i zbog toga trpe podsmeš svojih suseda: »Kažete da je vaš Bog tako moćan, zašto ne može da vam sagradi crkvu«, pitaju, upirući prstom u pravcu hramova sagrađenih za bogove od kamena. Međutim, kada vernici sazidaju makar i skromnu crkvu, ti isti ljudi dolaze da čuju poruku Božije ljubavi.

Mogućnosti

Ovog tromesečja dar trinaeste Subote pomoći će da se obezbede sredstva za:

- Sedam crkava u Indiji.
- Mušku spavaonicu na Adventističkom Flaiz koledžu u Indiji.
- Mušku spavaonicu u Adventističkoj školi Karmatar u Indiji.
- Blok učionica u Adventističkoj školi Kolegal u Indiji.
- Salu za sastanke u Butanu.

Pionir svetske misije donosi nadu

INDIJA | 5. april

Imanuel

Emanuel, star 29 godina, živi u selu koje ima oko 2.000 stanovnika, a udaljeno je 12 sati autobusom od Čenaja.

Kuc, kuc, kuc... Emanuel je učtivo kucao na kućna vrata. Niko nije došao do vrata, tako da je ponovo pokucao, ovoga puta malo glasnije. Taman je pomislio da u kući nema nikoga, kada je vrata otvorila uplakana žena.

Emanuel je bio iznenađen, ali posle kratke pauze, predstavio se ženi rekavši da je pastor pionir svetske misije. Rekao joj je da planira da održava molitvene sastanke u selu, i da je kucao na sva vrata da pozove ljude da dođu. Takođe je planirao i neke sastanke za decu sa pesmama i pričanjem priča.

Kada je to rekao, žena je ponovo počela da plače, pa je Emanuel tiho upitao šta nije bilo dobro, i ako bilo šta može da

učini da joj pomogne. Bilo je potrebno još malo pričanja pa je uskoro žena počela da govori.

»Postoji toliko mnogo problema, da jedva znam odakle da počnem«, rekla je. Ali je možda najveći što moj suprug i ja nismo mogli da imamo decu. To nas je učinilo veoma tužnim. Zadivljujuće je to što ste kucali na naša vrata u trenutku kada smo se moj suprug i ja pripremali da izvršimo samoubistvo. Imali smo toliko problema, a moj suprug je čuo glas, koji mu je rekao da se ubije i mene takođe. Pripremali smo se da umremo.«

Emanuel je pažljivo saslušao ženinu priču, a onda rekao: »Zaista mi je drago što sam došao na vreme da vam donesem dobre vesti. Da li znate da vas Bog voli i planira svetlu budućnost za vas? Ja ne znam šta je u toj budućnosti, samo Bog zna, ali znam da On može da vam pomogne i da vas učini da budete radosni i srećni u svom životu.«

Žena je pozvala Emanuela da uđe u kuću, u kojoj je proveo dugo popodne razgovarajući sa njom i njenim suprugom, čitajući Bibliju i moleći se za njih i pričajući im o svom radu.

Sledećeg dana, došao je ponovo da ih poseti, i tako iz dana u dan nastavio je da posećuje ovaj bračni par. Oni su postali srećni u svojoj novootkrivenoj veri. Iako su i dalje želeli dete, zaboravili su duboki očaj koji su ranije osećali. Posle nekog vremena, počeli su zajedno sa njim da kucaju na vrata drugih ljudi, obilazeći okolna sela, govoreći ljudima o Bibliji, i novoj nadi koja je u poslednjem trenutku ušla u njihove živote.

Prvo deca

Emanuel je bio pastor pionir svetske misije oko godinu dana, kada je prvi put došao u selo u kome je živeo, u kome je bilo samo dve porodice starijih ljudi koje su se deklarirale kao adventistički hrišćani. To je bilo siromašno selo, bez ikakvih mogućnosti za posao. Ljudi u svojim baštama uzgajaju biljke za ishranu, ali kiša nije česta. Oskudica u vodi je velika, a

Brze činjenice

- Indija je sedma zemlja po veličini u kojoj se nalazi jedna šestina svetskog stanovništva, više od milijardu ljudi. Samo Kina ima veću populaciju.
- Indija ima 10.000 velikih gradova, uključujući 50 sa stanovništvom većim od milion ljudi. Ipak, mnogi i dalje žive u više od 600.000 sela i manjih gradova u zemlji.
- Iako se indijska ekonomija brzo razvija, mnogi ljudi i dalje žive ispod granice siromaštva. Skoro polovina stanovništva u Indiji ne zna da čita ili piše. Zbog velikog siromaštva, mnogi pate od raznih bolesti i nedostatka kvalitetne hrane.

mnogi seljani odlaze u okolne gradove da rade u fabrikama za proizvodnju pamuka.

Emanuel je video da je tu bilo dosta posla, koje je mogao da obavlja, unoseći nadu u živote ljudi u tom selu. Iako nije mogao svima da nađe posao, mogao je da im predstavi nebeskog Oca koji se brine o njima.

Otpočeo je pozivajući decu da slušaju biblijske priče i pevaju. On je verovao da su deca dobra osnova sa propovedanje Jevanđelja – ne samo zato što predstavljaju buduću generaciju vernika, već zato što mogu da pomognu da se dopre do njihovih roditelja kada su njihova srca pokrenuta.

U razdoblju od šest meseci, Emanuel je uglavnom držao sastanke za decu. Kad god bi upoznao neko dete, upoznao bi ubrzo i njegove roditelje. Pomagao je nekima od njih u teškoćama za koje je saznavao od dece. Porodice su bile zahvalne za njegovu pomoć i molitve, tako da su počele da govore svojim prijateljima o Božijoj moći. Uskoro je Emanuel bio domaćin na sastancima biblijske grupe, za proučavanje Svetog pisma i molitve za odrasle, sve dok se nije okupila veća grupa vernika u selu. Tada je odlučeno da se ova grupa okuplja na plantaži kokosa.

Emanuel svaki dan naporno radi da stvori razliku u životima ljudi među kojima deluje. On zna da je Bog uvek prisutan, i da ga vodi, dok širi Radosnu vest o Isusovoj ljubavi.

Naša darovanja trinaeste subote pomoći će da se sazida sedam molitvenih domova u Indiji, tako da grupe kao što je ova, koja se okuplja na plantaži kokosa, može da dobije crkvenu zgradu u kojoj će moći da održava bogoslužnja. Molimo vas planirajte da darežljivo priložite svoja darovanja 28. juna 2014. godine. 🌐

INDIJA | 12. april

Ne više usamljena

Manuša

Manuša Parisapogu je student na Adventističkom koledžu Flaiz u Indiji.

Kada sam imala četiri godine, moja majka je izvršila samoubistvo, a moj otac je bez reči otišao. Nikada više nisam ga videla. Bila sam ostavljena u kući moje bake, ali nisam dugo živela sa njom. Kada sam krenula u školu, poslata sam u državnu školu za siročad u kojoj sam ostala do desetog razreda.

Moja baka je umrla kada sam imala 13 godina, ostavivši ujacima da se brinu o meni. Običaj je u Indiji da se ujaci brinu i pružaju podršku deci čiji roditelji nisu živi, ali moji ujaci zapravo nikada nisu ni preuzeli brigu o meni. Kada sam napunila 13 godina otišla sam za vreme školskog raspusta u njihove domove da radim, da platim za svoje udžbenike i ostale potrebe.

Bila sam dobar učenik i dobijala sam visoke ocene u školi, ali deca mojih ujaka nisu dobijala tako visoke ocene, i to je stvorilo ljubomoru kod mojih ujaka. Kada

sam završila deseti razred, više nisu uopšte brinuli o meni. Očekivali su od mene da radim i sama krčim svoj životni put. Ali direktor škole pomogao mi je da nastavim školovanje i da završim još dva preostala razreda srednje škole. To sam završila, takođe, ponovo sa dobrim ocenama.

Moj najbolja drugarica Mobina i ja često smo zajedno učile. Mobina je bila iz hrišćanske porodice, i jednog dana njen ujak je predložio da studiram na adventističkom koledžu Flaiz. Znajući da sam bila dobar učenik, smatrao je da na koledžu treba da nastavim svoje obrazovanje, pošto je čuo da je finansijska pomoć za školovanje dostupna onima koji su bili u potrebi. Mobinin ujak me je doveo na adventistički koledž Flaiz i upoznali smo direktora. Kada je saslušao moju priču, direktor je pristao i rekao da će učiniti sve da pronađe sponzora za mene.

Studiram matematiku, fiziku, programiranje i engleski. Učila sam engleski i u završnim razredima u srednjoj školi, ali

većina mojih časova bila je na telegu jeziku, tako da nisam dobro znala engleski kada sam stigla u koledž, ali učim i napredujem. Većinu mojih ispita pišem sada na engleskom, a moje ocene su i dalje dobre.

Kada sam došla u Flaiz, nisam ništa znala o adventističkim hrišćanima. Nikada nisam bila na školskom bogoslužju ili u crkvi u Subotu, tako da sam samo pratila svoje školske drugove. Uživala sam u svakodnevnom bogoslužjima u našoj spavaonici i na posebnim bogoslužjima sredom i petkom uveče, a posebno Subotom u crkvi.

Počela sam da pomažem u pevanju pesama, a onda sam počela da objavljujem naročite programe. Mi imamo Sedmicu molitve dvaput godišnje, a u protekloj godini bila sam posebno dirnuta. Ja zapravo nisam u potpunosti predala svoj život Isusu, tako da sam zatražila tek sada da budem krštena ovde u Flaizu za vreme Sedmice molitve.

Većina studenata koji se krštavaju imaju članove svojih porodica koji dođu na taj svečani čin. Ja nisam imala nikog, tako da je škola postala moja porodica. Sada sam

član Božije porodice – mnogo veće porodice nego što sam ikada mogla da zamislim! Bila sam jedino dete svojih zemaljskih roditelja, ali sada imam mnogo braće i sestara. Za vreme krštenja, sve sestre iz moje spavaonice stajale su kao članovi moje porodice. To je bilo prekrasno.

Za vreme letnjeg raspusta nikud nisam mogla da odem, ali sam se upisala sa nekim drugim studentima da u dve okolne seoske crkve održavamo bogoslužja. U svakom od tih mesta bila je petodnevna serija predavanja koja su držali studenti. Uživala sam pomažući im u muzičkim tačkama.

Tek sam nedavno završila svoju prvu godinu studiranja na Flaizu. Nadam se da ću biti jednog dana profesor matematike i sanskrita. Sanskrit je jezik srodan sa mnogim indijskim jezicima i predstavlja zapravo kombinaciju telegu i hindu jezika. Moje svedočanstvo je ispunjeno zahvalnošću. Pre nego što sam zaista upoznala Isusa, On je pripremao put za mene. Obezbedio mi je obrazovanje i mesto za život. Dao mi je sve što mi je bilo potrebno i više od toga. Bog je upotrebio ujaka moje prijateljice da me dovede u Flaiz, gde sam mogla u potpunosti da Mu predam svoj život, i naučim mnogo toga što nisam znala.

Molite se Bogu. On ima odgovor za vaše probleme i zadovoljava sve vaše potrebe. Ja koja nisam imala porodicu, sada imam veliku porodicu. Želim da upotrebljavam darove koje mi je Bog dao na blagoslov drugim mladim ljudima, koji ulaze u moj život i tako zajedno sa njima dalje širim Božiju ljubav.

Deo darova trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se izgradi nova spavaonica u adventističkom koledžu Flaiz u Indiji. Molimo vas, planirajte da priložite svoja darovanja 28. juna. 🌐

Misionske informacije

- Indija ima populaciju od 1.4 milijarde ljudi. Hrišćanska adventistička crkva ima oko 1,4 miliona vernika, što predstavlja 1% ukupnog stanovništva države.
- Adventističke škole imale su značajnu ulogu u rastu Crkve u Indiji. Mnoga deca iz nehrišćanskih porodica pohađala su adventističke škole i stekle dobro obrazovanje na engleskom jeziku.
- Deo naših darova trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se izgradi dva bloka spavaonica u Indiji, tako da još više studenata mogu da stiču svoje obrazovanje i uče o velikoj Božijoj ljubavi.

Zakon i svedočanstvo

INDIJA | 19. april

Gita i Kalaivani

Gita ima 33 godine. Radila je u Čenaju, dok nije ostala bez posla zbog poštovanja Subote.

Moj otac je bio katolik, a moja majka hinduskinja, ali kao dete išla sam u jednu crkvu blizu našeg doma. Dobila sam Novi zavet i dok sam čitala knjigu Otkrivenja, pitala sam se šta znače svi ti tekstovi.

A, onda bila sam pozvana na neki sastanak, koji su držali neki adventisti. Pastor je govorio o Otkrivenju. Odlazila sam svakog petka na te sastanke i saznala mnogo novih podataka o ovoj zadivljujućoj knjizi. U početku moji roditelji nisu marili za ove moje odlaske, ali kada sam odbila da jedem meso i skinula svoj nakit, prigovorili su mi.

Moja porodica je jela meso, a u indijskoj kulturi nakit je znak lepote. Moj otac je želeo da se udam za nekog katolika, a znali su da nijedan katolik neće hteti neukrašenu vegetarijanku.

Radila sam kao recepcionar u jednoj advokatskoj firmi, koja je bila otvorena šest dana u sedmici. Pokušala sam da dobijem slobodnu Subotu, ali je menadžer odbio, rekavši mi da treba da izaberem između posla i Boga. »Ja ću ići za Bogom«, rekla sam mu.

Moji roditelji bili su uznemireni što sam napustila posao, jer su se oslanjali na moju platu. Ali molila sam se da mi Bog pomogne da nađem posao, koji bih mogla da obavljam i poštujem Subotu. Šest meseci kasnije, zaposlila sam se kao daktilograf u jednoj adventističkoj kompaniji. Hvalila sam Boga za ovo. Moj otac razmišljao je da postane adventista, ali veoma zabrinut za svoj posao, nije mogao da sledi veru koju ja ispovedam. Pre nego što sam napustila advokatsku firmu, bila sam u mogućnosti da podelim svoju veru sa jednom pravnicom. Evo njene priče:

Kalaivani, 29 godina, pravnica koja radi u Čenaju.

Kada sam bila u desetom razredu, jedan školski drug mi je govorio o Isusu. Kada sam položila državni ispit, verovala sam da se Bog brine, pa čak i za mene, ali nije bilo novca da nastavim svoje školovanje. Molila sam se da mi Bog pomogne da nastavim studije. Obezbedio mi je sredstva. Završila sam dvanaesti razred i otišla na maturalni ispit iz matematike. Moja crkva u koju sam išla nedeljom ohrabivala me je da nastavim svoje studije, tako da sam završila prava i zaposlila kao mladi partner u advokatskoj firmi. Mogla sam da pomažem svojoj porodici, ali su je čak i moji stariji partneri pomagali.

Radila sam u ovoj firmi tri godine, kada je naša recepcionarka Gita otišla u adventističku crkvu, počela je da mi govori o adventistima. Pozvala me je da odem da posetim njenu crkvu, tako da sam i otišla. U mojoj crkvi pastor je pronašao neki biblijski stih kojim je naglašavao neku pouku, ali ovi adventisti bili su drugačiji. Pastor je podržavao sve što je izlagao biblijskim stihovima,

Misionske informacije

- Kako više od 3,000 grupa vernika nemaju molitvene domove u kojima bi održavali svoja bogoslužjenja, mnogi nehrišćani im se podsmevaju što veruju u Boga koji im nije obezbedio mesto za službu, ali kada se crkve izgrade, broj vernika ubrzano raste.
- Deo darova trinaeste subote iz ovog tromesečja pomoći će da se izgradi sedam molitvenih domova za već organizovane grupe vernika u Indiji.
- Za više informacija o misionim projektima trinaeste Subote posetite veb-sajt: www.AdventistMission.org

ali ja sam bila naviknuta na glasnu i snažnu muziku, koja me je zaista uzdizala u mojoj crkvi. Bogoslužjenje u adventističkoj crkvi bilo je mnogo jednostavnije i bez uzbuđujuće muzike koja je pokretala adrenalin. U početku to mi je smetalo, ali Gita me je ponovo zvala. Ovoga puta saznala sam više o tome šta adventisti veruju, i to me je privuklo. Posebno mi se svidela umerena poruka o zdravom načinu života bez kafe ili čaja, ali i naklonost prema vegetarijanskom životnom stilu. Tada sam čula i o spisima Elen Vajt, koji su mi delovali veoma smisleno.

Trebalo mi je mnogo vremena da proučim šta Biblija govori, a šta moja pređašnja crkva i adventistička poučavaju, pre nego što sam konačno zatražila da budem oslobođena od posla Subotom. Moja advokatska firma je odbila moj zahtev.

Rekla sam da ću ih napustiti ako mi ne daju slobodne Subote. Moj stariji partner mi je rekao, da ako odem, moram da vratim sav novac koji su dali mojoj porodici. Trebaće mi 14 godina da im povratim sav novac. Međutim, odlučila sam da sledim Božije puteve, tako da sam napustila ovu advokatsku firmu i obećala da ću svakog meseca otplaćivati deo duga. Dva dana kasnije, našla sam posao u drugoj advokatskoj firmi u kojoj sam dobila slobodne Subote i veoma sličnu platu!

Sada sam u kršteničkom crkvenom razredu i nadam se da ću se uskoro krstiti. Zahvalna sam Bogu što je sve izveo na dobro, što mi je prokrcio put i pozvao me da Ga sledim u svim istinama.

I dalje živim sa svojim roditeljima koji su se posvađali sa mnom kada sam menjala posao. U indijskoj kulturi, neudata žena živi sa svojim roditeljima, dok se ne uda. Koliko god da zarađuje to postaje zajednički novac kojim raspolaže cela porodica. Verujem da će Bog naći način, da sačuva čast mojim roditeljima, a ja da ostanem verna Njemu. 🌍

Trampiti oružje za Boga

ISTOČNA INDIJA | 26. april

Radžendra

Bili su proganjani od strane policije zbog svojih zločina, i zato su morali da se kriju u džungli. Radžendra je mogao da vidi svoju suprugu i decu samo po noći, jer je tada neprimećen ulazio u svoje selo.

Stranci u selu

Jednog dana, Radžendra je čuo da neki nepoznati stranci održavaju neke skupove u njegovom selu. Odlučio je da vidi o čemu je bilo reči. Tako da je naredne večeri seo blizu izlaza, i slušao pastorov govor o Isusu. Radžendra se mrštio, jer mu je sve to zvučalo kao da ovi ljudi pokušavaju da pokore seljane i nametnu im svoju religiju, kao što su stranci svojom politikom pokorili indijski narod u prošlosti.

Radžendra je slušao samo nekoliko minuta, pre nego što se iskrao iz šatora i pridružio svojim istomišljenicima u džungli. Ispričao je ostalim ljudima iz svoje grupe šta je video. Odlučili su da prekinu sastanak sledeće noći i primoraju strance da napuste selo. Sledeće večeri, usred sastanka, ušao je u šator i krenuo napred prema pastoru u pratnji svoje grupe.

»Uхватite ove ljude«, povikao je.
»Odvedimo ih u džunglu.«

Pastor je gledao pravu Radžendru u oči i smirenim glasom mu se obratio: »Brate mi ne činimo ništa pogrešno! Sedite i poslušajte o čemu govorimo. Ako vam se ne sviđa ono što budete čuli, možete da radite sa nama šta želite, ali prvo, molim vas, poslušajte.«

Radžendra je bio umiren pastorovim rečima. Poslao je svoje ljude izvan šatora i seo da odsluša ostatak poruke.

»Isus je došao na ovaj svet da umre za naše grehe«, rekao je pastor. »Jednoga dana uskoro, vratiće se da povede svoj narod u dom, koji mu je pripremio na Nebu.«

Pred Božijim licem

Radžendra je, uprkos samom sebi, bio zainteresovan da sluša pastora. Dok je slušao pastorove reči, prestao je da razmišlja šta bi mogao da učini i spreči ove sastanke, počeo je da razmišlja o svim užasnim događajima u delima koja je činio u prethodnih nekoliko godina. Nešto se u njegovom srcu počelo menjati. Osećao je da mu savest govori.

Kad se sastanak završio, vratio se u džunglu. Međutim, te noći nije mogao da spava. Kako sam mogao da činim sve te stvari? Mislio je u sebi. Da li će mi ikada biti oprosteno sve ovo nasilje?

Ujutru, oblačio se uz osećanje da se nikada neće izvući iz rupe greha, koju je sam sebi iskopao. U očajanju, otišao je do kuće u kojoj se nalazio pastor.

Kada je pastor otvorio vrata, izraz iznenađenja prešao je preko njegovog lica. Radžendra je znao da se pastor pitao, da li je čovek iz džungle došao da me ubije. I pored svega, pastor ga je pozvao da uđe.

»Voleo bih da se pridružim vašoj grupi«, rekao je ponizno. »Da li će me vaš Bog prihvatiti?«

Širok osmeh pojavio se na pastorovom licu. »Naravno, Bog će te prihvatiti. On

će prihvatiti svakoga ko dolazi da potraži oproštaj za svoje grehe.«

Pastor i Radžendra razgovarali su i molili se zajedno. Radžendra je osećao kako se pred Božijom ljubavlju njegovo srce topi i znao je da je postao novi čovek.

Božije dete

Kada je Radžendra napustio pastorovu kuću, ljudi koji su prolazili pored njega gledali su ga sa strahom. Znali su da je opasan čovek. Neki su žurno ušli u pastorovu kuću, da vide da li je pastor mrtav. »Dobro sam«, rekao im je pastor smešeći se. »Stari Radžendra je umro. Čoveka koga ste upravo videli je novi Radžendra, novo Božije dete!«

Radžendra je sa pastorom počeo da redovno proučava Bibliju. Što je više saznavao, sve više je bio ubeđen da ova religija ne znači porobljavanje, ona je značila slobodu.

Kada je pastor sledeći put krštavao u obližnjoj reci, Radžendra je stajao sa 39 drugih kandidata, uključujući i svoju suprugu, spremni da budu uronjeni u vodu biblijskim krštenjem. Ali pre nego što je bio kršten, video je da policija opkoljava celu oblast. Nije se opirao kada su ga uhvatili za ruke, i pre nego što su ga odveli, rekao je okupljenim ljudima: »Obećavam da čim budem bio na slobodi, krstiću se na ovom istom mestu.«

Radžendra je proveo 6 meseci u zatvoru. Do dana današnjeg ne zna, kako je tako brzo bio pušten iz zatvora. Odmah je otišao pastoru da bude kršten kao što je obećao, i da svi mogu znati da je postao novi čovek u Hristu.

Radžendra je postao evanđelista laik, jer je menjao svoje oružje za Bibliju, radeći u istim selima u kojima je nekad terorizao mnoge ljude. Bog je promenio njegov život. 🌍

Pronalazeći istinu

Samuel

Samuel, tridesetogodišnjak, živi u Čenaju i srećan je kada širi svoju veru.

Posmatrajući prirodu shvatio sam da postoji neka sila u njoj, nešto natprirodno. Mora da postoji bog, ali nisam znao koji je bog zaista bio Bog – ili da li je bilo koji od njih uopšte bio pravi Bog. Kolebao sam se između ateizma i Boga – koji god da je bio. Po knjigama neki ljudi su davali prednost Bogu, drugi su pisali o prednosti ateizma. Nisam bio siguran šta da mislim. Nisam imao nekog prijatelja koga bih mogao da pitam. Nije bilo nikoga kome bih mogao da verujem.

Nisam imao mir. Osećao sam se izgubljeno, bez ikakvog pravca, bez cilja u životu. Imao sam toliko mnogo pitanja. Nešto u meni je govorilo da ima Boga, a onda bih video nešto što nije bilo dobro i tada bih razmišljao, ako

Bog postoji, zašto se ovakve stvari dešavaju? Dok sam se tako kolebao, moje loše karakterne crte nastavile su da jačaju.

Pokušavao sam da poboljšam svoj karakter, da prekinem uživanje u lošim navikama, ali osećao sam se bespomoćnim da to uradim. Odlazio sam u hinduističke hramove, posetio nekoliko džamija pa čak sam odlazio i u hrišćanske crkve da tražim Boga, da mi pomogne da poboljšam svoj karakter. U hrišćanskim crkvama sam učio

o Isusu, Bogu koji bi mogao da me spasi, i prihvatio sam ga za svog Spasitelja. Pročitao sam četiri Jevanđelja i bio sam zadivljen što je Bog želeo da me promeni; a ja samo treba da želim da budem promenjen. Momak sa kojim sam radio koji je bio adventistički hrišćanin i koji se zvao Spasitelj postao je moj prijatelj. Kad god bismo imali nešto

Nisam imao mir. Osećao sam se izgubljeno, bez ikakvog pravca, bez cilja u životu. Imao sam toliko mnogo pitanja.

Misionske informacije

- Više od 80 % ljudi u Indiji su hinduisti, pripadnici religije koja je nastala u Indiji. Druge religije zastupljene u Indiji su islam (13%), hrišćanstvo (2 do 3%), siki (skoro 2%), i budisti (manje od 1%).
- Hinduisti nemaju skup verovanja kao hrišćani. Svaki sledbenik je ohrabren da pronade svoju ličnu duhovnu i moralnu istinu. Hinduisti često proslavljaju razne bogove i ne određuju nekog kao nadmoćnijeg prema ostalim. Nema Spasitelja, jednog Boga koga treba slaviti, kao što hrišćanstvo uči.

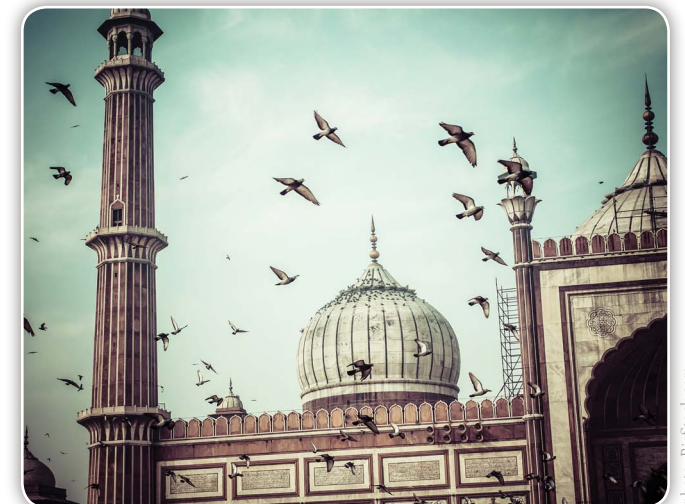
slobodnog vremena, razgovarali bismo o Bogu. Željno sam istraživao, a Spasitelj je znao odgovore na moja pitanja. Čitali smo Bibliju zajedno i satima bismo razgovarali o religiji. Jednog dana mi je objasnio da većina hrišćana svetkuje nedelju, ali Bog nikada nije naložio ljudima da slave nedelju kao dan za bogoslužnja. Želeo je da bogoslužnja održavamo Subotom. Nikada ranije, nisam čuo za tako nešto, i smatrao sam da Spasitelj pokušava da razdvaja hrišćane. Ja sam ga molio da sledi samo ono što Biblija kaže. Spasitelj se složio, i počeo sam da tragam za pravom istinom. Slušao sam razne propovedi na televiziji, pročitao mnoštvo knjiga i časopisa u potrazi za istinom. Spasitelj mi je dao neke knjige i kada sam ih pročitao, počeo sam da tražim istinu koja bi mi odgovarala. Ali gdegod bih tražio, završavao bih na adventizmu. Zvučalo mi je potpuno istinito.

Počeo sam da odlazim u crkvu sa Spasiteljem i u među-

vremenu počeo da proučavam biblijske teme kao pripremu za krštenje. Krstio sam se 2010. i uzeo novo ime Samuel. Mnogi ljudi su me pitali zašto sam se pridružio toj Crkvi, a ja im kažem da sam pronašao istinu, i ne želim da odem od te istine. Pokušavam da sa drugim ljudima razgovaram o svojoj veri onako kako su Spasitelj i drugi adventisti razgovarali sa mnom.

Podelio sam svoju veru sa jednom porodicom, i oni su se nedavno krstili. Raj, još jedan momak sa kojim radim je, takođe, došao u crkvu zbog mog svedočanstva. Bio je hrišćanin koji je pripadao jednoj drugoj denominaciji, a ja sam sada mogao da mu prikažem svu lepotu Subote. Uskoro će se i on krstiti.

Moja celokupna porodica je muslimanskog porekla. Oni se ne slažu sa mojom odlukom, ali ne shvataju promašaje iz mog ranijeg života i koliko je sada dobar. Dozvoljavaju mi da živim u kući, ali su mi rekli da me neće podržavati. To je dobro. Bog je moja podrška, moja porodica, moja nada. Nadam se da će jednog dana moji voljeni uvideti pozitivne promene koje je Bog učinio u mom životu. 🌍

Od svinja do pionira

ISTOČNA INDIJA | 10. maj

Aša

Aša Dukpa, ima 37 godina i pionir je svetske misije.

U crkvi u kojoj sam odrasla, često smo proslavljali praznike tako što smo ubijali nekoliko svinja i pojeli ih. Igrali smo oko svinjskih glava, a naš sveštenik je pravio alkohol i pio. Kada sam postala odrasla osoba, i ja sam, takođe, pravila alkohol i prodavala ga.

Sada imam četvero dece. Kada je moj nastariji sin napunio devet godina, otišao je u malu adventističku školu – jedinu školu u našoj oblasti. Moj sin je jednog dana došao kući sa nekim knjigama o Suboti. Pročitala sam jednom, pa još jednom. Imala sam veliku želju da saznam više o Suboti. Nikada ranije nisam slušala o tome.

Moj sin je nastavio da mi donosi druge traktate. Postajala sam sve više i više zainteresovana onim što je učio, tako da sam odlučila da posetim učitelja i da mu

postavim neka pitanja. Učitelj je rado prihvatio da mi drži biblijske lekcije. Kada je došao u naš dom upoznao je mog supruga i ostalu decu. Proučavali smo redovno sa njim, a onda smo dobili poziv da se sretnemo sa pastorom. Posle proučavanja Biblije sa pastorom, moj suprug, ja i četvoro naših rođaka svi smo se krstili u adventističkoj crkvi.

Počeli smo uskoro da obilazimo svoje susede i da im govorimo o Suboti i drugim istinama koje smo saznali. Nekoliko njih je želelo više da sazna, tako da smo moj suprug i ja držali evanđeoske sastanke u našem malom selu. Uskoro je osam ljudi bilo kršteno. To je bilo samo posle šest meseci od našeg krštenja.

Moj suprug i ja smo zajedno radili kao pioniri svetske misije, i u razdoblju od deset godina, osnovali smo pet adventističkih crkava. Upoznajemo ljude sa nekim iz crkve, ili posećujemo ljude koje

poznamo i počinjemo da proučavamo Bibliju sa njima. Ne idemo u nepoznata sela u kojima nikog ne poznamo. Idemo u mesta u kojima imamo neku rodbinu ili višegodišnjeg prijatelja i sa tom osobom ili porodicom razgovaramo o Božijoj poruci. A onda odatle, širimo vest među njihovim prijateljima i porodicama. Na taj način 65 ljudi učinilo je sa Gospodom zavet krštenjem.

Upoznala sam Namdžija, dok sam išla da posetim jednu porodicu. Pušio je, a kada me je video, bacio je svoju cigaretu. Pitala sam ga zašto puši, a on mi je rekao da je imao neke porodične probleme koji ga pritiskaju. Njegov otac je bolestan, a Namdži troši dosta novca za lečenje svog oca, kao i za prinošenje žrtve bogovima, nadajući se da će njegovom ocu biti bolje. »Kada sam zabrinut, pušim više«, rekao je.

»Da li ti cigarete donose mir u srcu«, pitala sam ga. Složio se da ne donose. »Ali mogu da ti kažem o Jedinome koji može da ti donese mir u srcu, ako želiš da znaš.« Pozvao me je da dođem u njegov dom te večeri, tako da sam otišla, upoznala njegovu porodicu, i počela da im govorim o Isusu. Primetila sam da je njegova kuća bila puna slika različitih hinduističkih bogova i Bude. Rekla sam mu da je Isus jedini pravi Bog, a da mu ti bogovi ne mogu doneti mir u srce. Njegova supruga se usprotivila: »Misliš da naši bogovi ne mogu da nam daju mir? Nikad nisam čula za tog Boga o kome nam govoriš.«

Ja sam naglašavala činjenicu da su pokušavali sa svim tim bogovima, ali da nisu imali uspeha, ali ako pokušaju da se pomole Isusu, pronaći će mir i pomoć u svojim srcima. »Ali ne možete da se kolebate između bogova i Boga. Morate da odlučite.« Pozivala sam ih da se oslo-

Misionske informacije

- Više od milion ljudi u Indiji su tokom poslednjih 20 godina postali adventistički hrišćani. Često se formiraju celokupne adventističke crkve, kada ljudi saznaju o Božijoj ljubavi i sili. Ali mnogi novi vernici nemaju molitveni dom u kome bi se okupljali i održavali svoja bogoslužjenja. Mnogi održavaju svoja bogoslužjenja u privatnim kućama ili ispod nekog drveta.
- Preuzmite adventistički misioni DVD sa veb sajta www.subotnaskola.org.

bode svojih bogova, da se mole samo Isusu, i dala im Novi zavet.

Tri dana kasnije otišla sam da ponovo posetim tu porodicu. Suprug je bio mnogo srećniji, njegovom ocu bilo je bolje, a njegova supruga zaželela je da proučava Bibliju, tako da sam ostala kod njih još četiri dana. Kada smo ubrzo posle toga imali evanđeoske sastanke, došli su, proučavali i krstili se.

Namdžijev mlađi brat Jigmi imao je problem sa kockanjem. Našao je posao u fabrici u kojoj radi moj sin Stiven. Stiven mu je često govorio o Isusu. Kasnije sam upoznala Jigmija i proučavala sa njim biblijske lekcije. Vremenom, on se polako menjao. Pomirio se sa svojom porodicom, a zbog njegovog svedočanstva bratovljevi roditelji planiraju da se krste.

Mnogo sam srećna što mogu da radim za Boga. Nekada sam proizvodila alkohol i prodavala ga ljudima, a sada delim Isusovu ljubav sa svima njima.

Vaša sedmična misiona darovanja podupiru rad pionira u svetskoj misiji kao što je Aša, koja donosi nadu onima koji još ne poznaju Isusa. Hvala vam što podržavate ovaj uzvišeni rad svojim redovnim misionim darovanjem. 🌍

Nisam voleo adventiste

ZAPADNA INDIJA | 17. maj

Bildaš

Bildaš Sangma, ima 78 godina, potiče iz sela blizu Guvhatija na severoistoku Indije.

Nisam voleo adventiste. Bio sam baptista i smatrao sam da bolja Crkva ne postoji. Ali bez obzira na moju mržnju prema adventistima, odlučio sam da pošaljem svoje dve kćeri u jednu adventističku internatsku školu. Iako nisam cenio njihovu religiju, znao sam da su mladi ljudi koji uče u adventističkim školama disciplinovani i bolje pripremljeni za suočavanje sa budućnošću. Međutim, nikada nisam razmišljao o tome da će moje kćeri ikada postati adventisti. Ali pošto su bile u ovoj internatskoj školi tri godine, obe su odlučile da se krste u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi.

Kada su došle da u kući provedu raspust, saznao sam šta su učinile. Bio sam toliko gnevan, da nisam znao šta da radim. Grdio sam ih, ali se nisu pomerile, međutim bio

sam siguran da ću moći da ih nagovorim da odustanu od tog svog besmisla, pre nego se vrate u školu. Stvorio sam plan kako da ih vratim u veru njihovih roditelja. Nisam pretio da ću ih ispisati iz škole, štaviše posle diplomiranja, moja starija kćer Mersi je upisala koledž Spajser pod povlašćenom školarinom. Kasnije, jedan misionar literarni evanđelista bio je poslat u oblast Indije u kojoj živim. Na moje zaprepašćenje, misionar je došao i pitao da živi u mojoj kući, dok je radio u ovoj oblasti! Naravno nisam želeo da mi adventistički misionar živi u kući, ali iz poštovanja prema svojoj kćeri, koja se u međuvremenu udala, i prema zetu, složio sam se da misionar bude privremeno smešten u mom domu.

U danima koji su prolazili, išao sam sa misionarom, dok je prodavao knjige. Smatrao sam da je taj čovek vredan i veran u svom poslu, i uživao sam da ga vodim po okolini i pronalazim mesta u koja je želeo

da ide. Tako da sam bio sa njim u obilasku dvanaest sela. Dok sam ga slušao kako razgovara sa ljudima i prodaje knjige, počeo sam da malo bolje razumevam adventistička verovanja. Nisam ništa govorio tom čoveku, ali sam te nove informacije držao u svom srcu.

Jednog dana taj literarni evanđelista ponizno je pitao da li bi mogao da drži neke biblijske časove u mom domu drugim ljudima. Složio sam se. Cela moja porodica bila je pozvana da prisustvuje tim predavanjima, kao i neki prijatelji koji često dolaze u moj dom. Odlučio sam da slušam ta biblijska predavanja i naučim neke zanimljive stvari. Baptista sam već 57 godina i nisam ništa znao o tome šta adventisti veruju. Znao sam samo da imaju dobar obrazovni sistem.

Misionar je završio svoja biblijska predavanja, a onda su još druga dva misionara došla da drže predavanja sa ljudima. Okupljali su se u nekoj sali u mestu. Međutim, neki ljudi u selu nisu želeli da adventisti održavaju svoje sastanke, neki su im pretili da će im biti žao ako i dalje nastave da drže svoje sastanke u našoj oblasti. A onda je jedan drugi pastor došao i pitao da li su ljudi spremni da daju svoje živote za Hrista i da li stoje iza onog što su naučili u biblijskim predavanjima. Ustao sam. Bio sam hrišćanin, ali sada shvatam da adventisti prihvataju celokupnu istinu Božije reči.

Moja supruga je bila oduševljena mojom odlukom i želela je da mi se pridruži u ovoj odluci. Krstili smo se sa još šest drugih ljudi. Neki od vernika moje

Nisam imao mir. Osećao sam se izgubljeno, bez ikakvog pravca, bez cilja u životu. Imao sam toliko mnogo pitanja.

pređašnje Crkve su nas ismejavali prilikom krštenja, ali Bog ih je učutkao.

Starimo, ali naša vera u Boga je čvrsta. Zadivljen sam da je Bog bio dovoljno strpljiv sa mnom, da mi omogući da vidim svetlost, iako sam se godinama borio protiv Njegovih istina.

Sada predvodim malu grupu od 35 ljudi, iako nas nema mnogo naša grupa prednjači u celoj oblasti u dava-

nju desetka. Kako nismo imali mesto da izgradimo molitveni dom, sastajali smo se u mom domu. A onda sam dao deo svog zemljišta da se izgrade mala crkva. Deo vaših darova trinaeste subote ići će da se izgradi toliko potrebne crkve u Indiji, i spavaonice u adventističkim školama. Molimo vas planirajte sada da darežljivo priložite svoja darovanja u 13. Subotu 28. juna. 🌍

Brze činjenice

- Prosečna očekivana starost za muškarce u Indiji je 66 godina.
- Prosečna očekivana starost za žene u Indiji je 68 godina.
- U Indiji, blizu 30% populacije obuhvata decu od 0-14 godina, 18% od 15-24 godine, 40% one između 25-54 godine, skoro 7% od 55-64 godine i 5,7% one od 65 ili više godina.

Činjenice iz Svetske knjige činjenica (The world Factbook)

Mač i Duh

ZAPADNA INDIJA | 24. maj

Džozef

Džozef je osećao kako mu srce užurbano lupa, dok ga je gomila gnevni ljudi gurala. Njihovi surovi glasovi su se pojačavali dok su ga optuživali za izazivanje nevolja time što je uvodio novog Boga u njihovo selo. »Pretucimo ga«, neki su vikali. »Ubijmo ga«, uzvikivaše drugi.

Revnost za Hrista

Džozef nije dugo bio hrišćanin. U svojoj revnosti da širi svoju novu veru sa drugim ljudima, došao je u ovo selo kao pionir svetske misije, da druge pou-

čava o Hristu. Upoznao je nekog čoveka koji je želeo da sazna više o Hristu, i tako su obojica zajedno proučavala Bibliju.

Uskoro je meštаниn predao svoje srce Bogu.

Ali drugi meštani u selu bili su ljuti što je hrišćanin došao da podbunjuje ljude. Išli su prema kući u kojoj se Džozef nalazio i tražili da izađe iz kuće.

Džozef se tiho molio, dok se gomila ljudi tiskala oko njega. A onda je stao pred predvodnika koji je stajao i vitlao mačem. Džozef je blago stavio svoju

Vođa je pokazao prstom na svoju malu devojčicu Kamalu. Džozef je shvatio da samo Božije čudo može da spasi njen život, ali i njegov. Klekao je pored kreveta i počeo da se moli.

ruku na rame ovog čoveka i obratio mu se: »Brate, došao sam u miru u ime Isusa koji je moj Bog i moj Prijatelj. On, takođe, želi da bude tvoj Bog i Prijatelj.« Vođa je pogledao u Džozefove oči i smirio se. Masa se za trenutak utišala. Vođa je izazvao Džozefa.

Izazov

»Ja imam kćer«, rekao je. »Ona ima deset godina, a već šest godina je paralizovana. Ne može da se pomera i ne može da govori. Dođi i zamoli svog Boga da izleči moju kćer. Ako je On izleči, onda ćemo te ostaviti na miru, ali ako ne bude izlečena, onda ćemo te ubiti«, hladno je rekao ovaj čovek preteći svojim mačem.

Okrenuvši se, krenuo je prema svom domu. Gomila koja ga je sledila gurala je Džozefa pred sobom. Kada su stigli do vođine kuće, gomila ljudi ostala je izvan kuće, dok su Džozef i vođa ušli unutra.

Vođa je pokazao prstom na svoju malu devojčicu Kamalu. Džozef je shvatio da samo Božije čudo može da spasi njen život, ali i njegov. Klekao je pored kreveta i počeo da se moli. Tražio je od Boga da mu oprost grehe i onda, ako je Božja volja, da ozdravi malu Kamalu. »Pomozi ljudima u ovoj prostoriji da shvate da si Ti Svemoćni Bog koji je stvorio Zemlju i sve što živi na njoj«, molio se.

Videti Božiju silu

Džozef je završio svoju molitvu i ustao. Devojičin otac je klimnuo glavom prema dvojici ljudi koji su stajali u prostoriji sa njima. Vezali su Džozefa da budu sigurni da neće pobeći. Džozef je nastavio da se moli za devojčicu i za nekoliko minuta video je blagi pokret.

Da li mu se pričinilo? Ne, Kamala se ponovo pomerila. Ispružila je svoju nogu, dok je Džozef hrabrio da nastavi da se

pomera. A onda je devojčica ispružila i svoju drugu nogu, a zatim i ruke. Džozef se zahvaljivao Bogu, dok je hrabrio devojčicu koja je počela da se pokreće.

Postepeno, Kamala je sela. A onda dok je porodica u nemoj radosti posmatrala, Kamala se polako pokrenula i stala na svoje krhke noge i načinila prvi korak, a onda još jedan.

»Moja kćeri«, prošaputala je Kamalina majka. Devojičica se nasmejala i polako krenula prema svojoj majci. Suze su bile i na očevom licu, dok je grlio Džozefa. Dvojica ljudi koji su vezali Džozefa stajali su nepomično, dok je Kamala hodala po sobi. Njene ruke ispravljale su se i jačale, dok su posmatrali.

Otvoriti vrata vere

Vrata iza njih su se otvorila i ušla je Džozefova supruga. Na njenom licu se videla zbunjenost. »Šta se dešava«, prošaputala je. »Rečeno mi je da su te teroristi uhvatili i da su planirali da te ubiju.« Pogledala je Džozefa koji je i dalje stajao vezan, a onda je zapazila radosna lica ljudi, koji su stajali oko njega.

»Kazaću ti kasnije«, rekao je. »Bog je upravo otkrio svoju veliku moć ovim nevernicima.«

Vođa gomile je odvezao Džozefa i izvinio mu se za sve nevolje koje mu je izazvao. »Želim da upoznam tvog Boga koji je povratio zdravlje mojoj kćeri«, rekao je.

Džozef se obratio gomili koja je čekala izvan kuće ovog čoveka. Nekoliko njih je zatražilo da upoznaju još više Boga koga Džozef proslavlja. U toku narednih godina dana, 15 ljudi iz sela bilo je kršteno, a Džozef i njegova supruga rade sa drugima koji žele da upoznaju Boga.

Vođa gomile koja je planirala da ubije Džozefa, sada radi sa njim poučavajući druge ljude o živom Bogu. 🌍

Od vrhovnog hinduističkog sveštenika do pionira svetske misije

ZAPADNA INDIJA | 31. maj

Sadorai

budemo mudri, drugi pak pomaže onima koji žele decu.

Kao hinduistički vrhovni sveštenik, znao sam da hrišćanstvo postoji, ali nisam ništa znao o tome u šta hrišćani veruju. Bilo je nekoliko hrišćana u našem selu, ali nisam obraćao pažnju na njih. Imao sam svoje bogove i nije mi bio potreban još jedan! Međutim, jednoga dana, neki novi hrišćani stigli su u naše selo i do nas pozivajući nas na neke svoje sastanke. Mnogi su otišli, ali većina od nas bila je pijana. Mi meštani često pijemo alkohol, tako da to stanje pijanstva nije bilo ništa neobično. Iako nismo mogli da shvatimo sve, neki pojmovi probili su se do naših umova i pored toga su bili zamagljeni alkoholom. Želeli smo da saznamo još više o tome. Ti hrišćani – adventisti kako sebe nazivaju, su prikazivali neke filmove svake večeri, i to nas je u velikoj meri privuklo, jer nismo imali ni struju ni pristup televiziji.

A onda je jedne večeri govornik pročitao reči iz Knjige proroka Isaije: »Jer gle Gospod će doći sa ognjem, i kola će Mu biti kao vihor, da izlije gnev svoj u jarosti i pretnju u plamenu ognjenom; jer će Gospod suditi ognjem i mačem svojim svakom tijelu, i mnogo će biti pobijenih od Gospoda; koji se osveštavaju i koji se očišćuju u vrtovima jedan za drugim javno, koji jedu meso svinjeće, i stvari gadne i miše, svi će izginuti veli Gospod«. (Isaija

Brze činjenice

- Ljudi u južnoj Aziji su veoma različiti. Iako se indijski i engleski govore kao dva zvanična nacionalna jezika, ljudi u Indiji govore stotinama drugih jezika i dijalekata.
- Sve glavne svetske religije postoje u južnoj Aziji uključujući hinduizam, islam, hrišćanstvo i budizam. Hinduizam i budizam potiču iz Indije. Hinduizam ispoveda oko 80% stanovništva. Islam je drugi na listi sa 13% stanovništva. Hrišćanstvo ispoveda između 2 i 3% stanovništva Indije. Budizam je zastupljen kod manje od 1% stanovništva.

66,15-17) Ovaj tekst me je duboko dotakao. On govori da će ljudi koji prinose žrtve i očišćavaju se, biti spaljeni Božijim plamenom. Shvatio sam da će taj veliki Bog uništiti moje ljudskim rukama napravljene bogove zajedno sa onima koji ih slave.

Pitao sam pastora: »Da li vi kažete da će nas vaš Bog uništiti i naše bogove zajedno sa nama, zato što im prinosimo žrtve i jedemo nečistu hranu?« Pastor mi je pokazao isti biblijski tekst i ponovo ga pročitao. Shvatio sam da je hrišćanski Bog mnogo moćniji od bilo kog drugog boga, a Isus može da me spasi, ako to budem tražio od Njega. Te noći predao sam svoj život Isusu. Moja porodica je, takođe, prihvatila hrišćanstvo i postali su adventisti, ali meštani su bili gnevni, jer je selo bilo ostalo bez vrhovnog sveštenika.

Bio sam jedini u široj oblasti, koji je mogao da prinese bivola na žrtvu Durki, boginji dugog života. Hinduisti veruju da sveštenik mora da odseče glavu životinje jednim udarcem ili bog, boginja, neće prihvatiti žrtvu. Dobijao sam dobar novac za tu službu. Međutim, kada sam se odrekao svoje službe vrhovnog sveštenika, morao sam da izdržavam svoju porodicu na neki drugi način.

Nekoliko meseci nakon što sam postao adventista, bio sam pozvan da studiram Bibliju u lokalnoj crkvenoj upravi, da bih je još bolje upoznao i postao pionir svetske misije. Kada sam se vratio svojoj kući, počeo sam da poučavam nove vernike o onome što sam naučio, odlazeći sa pastorom evangelistom u druga sela da bih mu prevodio. U svim mestima koja smo posetili, ljudi znaju da sam bio vrhovni hinduistički sveštenik. Mnogi se pitaju zašto sam postao hrišćanin, tako da dolaze na sastanke i slušaju poruku koja im se iznosi.

Teško je raditi u ovoj oblasti, a nema ni približno dovoljno radnika, koji bi mogli da pokriju ovu veliku teritoriju. Moramo zato da se oslonimo na nove vernike da poučavaju jedni druge i hrabre jedan drugog u svojoj veri koja se razvija. Imamo mnogo adventističkih crkava u Tripuri, ali samo jednog oblasnog pastora u celoj državi, koji se brine za 40 crkava.

Svakog januara hiljade ljudi okuplja se širom države na puju i da prinesu bivole na žrtvu bogovima. Jedne godine smo tako za vreme praznika održavali svoje sastanke, pevajući i šireći svoju veru među okupljenim hinduistima. Kako sam nekada bio vrhovni sveštenik, otišao sam do novog vrhovnog sveštenika i sprijateljio sam se sa njim. Pozvao sam oblasnog pastora da pođe sa mnom i upoznao ga sa novim vrhovnim sveštenikom. Razgovarali smo o hrišćanskoj veri, i pozvao sam ga da preda svoj život Hristu. Slagao se sa onim što smo mu iznosili, ali je oklevao zato što dobija veliku sumu novca za vreme svetkovine. Smatrao je da bi prelaskom u hrišćanstvo mogao mnogo da izgubi. Ali njegov sin je uskoro postao adventista uz blagoslov svog oca. Sada je njegov sin jedan od naših dobrovoljaca u svetskoj misiji.

Molimo vas molite se da Bog pronađe radnike za ovo široko polje. Molimo vas da darežljivo prinesete svoja misionarska darovanja koja će podupreti rad pionira svetske misije. 🌍

Sadorai Reang, u 63. godini starosti, bivši hinduistički vrhovni sveštenik.

U našoj pokrajini Tripura u Indiji, mnogi prinose žrtve bogovima Durki, Loki i Kali, podjednako kao i mnogim manjim bogovima. Oni proslavljaju Kali žrtvovanim kozama, bivolima, svinjama i kokoškama. Za Durku žrtvuju koze i bivole. Loki daju cveće, voće, kokosov orah i pirinač pomešan sa šećerom.

Svake godine održavamo puje (naročite hinduističke ceremonije) kada prinosimo žrtve našim bogovima, tražeći od njih da blagoslove naše kuće i sela. Svaki bog ima svoju oblast – Kali nas štiti od neprijatelja, Loki nam donosi sreću. Neki drugi bog nam pomaže da

Prijatelji koji su zauzeli stav

ZAPADNA INDIJA | 7. jun

Soneo i Jangboj

Soneo Haokip, ima 21 godinu i Jangboj 22 godine, iz sela u oblasti Manipur.

Soneo i Jangboj su bili prijatelji. Pohađali su istu hrišćansku srednju školu u svom selu u Indiji. Zajedno su učili. Išli su u istu crkvu i zajedno vodili nedeljno školsko pevanje. Zajedno su postili i molili se u istoj molitvenoj grupi. Mnogo puta razgovarali su o Bibliji.

Soneov otac bio je pastor u crkvi. Soneo je pomagao da njegova mlađa braća i sestre uče svoje stihove čak i pre nego što su krenuli u školu.

Jangbojeva majka često mu je pričala priče iz Biblije još u vreme, dok je bio beba. Nikada nije propustio neko bogoslužjenje u seoskoj crkvi, i bio je duboko posvećen Bogu.

Treći prijatelj predvodi put

Soneo i Jangboj imali su još jednog druga koji se zvao Manboj. Za vreme njihove poslednje godine u srednjoj školi, Manboj je odlazio na seriju evanđeoskih sastanaka i u međuvremenu postao adventista. Sva trojica često su razgovarali o Bogu i religiji, a Manboj je pokušavao da ubedi drugu dvojicu da je Subota bila Božiji dan od odmora i da su adventisti propovedali istinu. Soneo i Jangboj su pokušavali da ne slušaju ono o čemu im je Manboj govorio. Odlučili su da prestanu da se družu sa Manbojem. Bili su zabrinuti da ih, ako ne budu oprezni, ne odvoji od njihove crkve.

Međutim, jedne večeri, sva trojica imala su domaći zadatak koji su morali zajedno da urade, tako da su Soneo i Jangboj trebalo da odu kod Manboja. Otišli su posle nedeljnog večernjeg sastanka u svo-

joj crkvi. Dok su bili kod Manboja, jedan adventistički evanđelista laik je svratio da poseti Manboja. Pitao je momke da li žele da mu se pridruže u molitvi. Soneo i Jangboj nisu mogli da kažu ne, zajedničkoj molitvi, tako da su svi zajedno klekli. Posle molitve, počeli su da razgovaraju o Bibliji. Kada je tema o danu od odmora došla na red, Soneo je uzdahnuo. Izgledalo mu je da se ti adventisti drže nekog nevažnog starozavetnog učenja, koje nije imalo nikakav značaj posle Isusovog boravka na zemlji i Novog zaveta.

»Vi adventisti uvek pokušavate da ubedite svakog da je vaš težak put ka Nebu onaj pravi, jedini put«, rekao je Soneo evanđelisti laiku. Ali čovek se samo nasmešio i nastavio da govori. Razgovarali su o svih Deset zapovesti, a evanđelista je išao kroz sve biblijske tekstove u vezi sa danom od odmora. Razgovarali su o Petrovoj viziji iz Dela apostolskih iz 10-og poglavlja o čistim i nečistim životinjama. Evanđelista je mogao da jasno objasni svaku temu i u novom svetlu prikaže tekstove koji Soneo i Jangboju nikada nisu bili potpuno jasni. Poznao je svoju Bibliju veoma dobro, a Soneo i Jangboj su počeli da preispituju svoja verovanja kojih su se dugo držali. Počeli su da se pitaju da li je držanje Subote zaista toliko značajno, na način na koji su adventisti verovali.

Sedmicu dana kasnije, otišli su kod evanđeliste laika i počeli sistematski da proučavaju Bibliju. Svake večeri tokom cele sedmice proučavali su i molili se. Na kraju su Soneo i Jangboj prihvatili biblijsko verovanje. Zahvaljivali su se svom prijatelju Manboju što ih je istrajno vodio do istine. Uskoro su zatražili da budu kršteni.

Teške posledice

Kada je jedan adventistički pastor došao da poseti selo, obojica su bili zajed-

no kršteni. Ali kada su odlučili da napuste svoju porodičnu crkvu doživeli su velike posledice. Njihova crkva im je rekla da su napravili veliku grešku, a njihove porodice su bile veoma ljute na njih.

»Osramotio si mene i našu porodicu«, Soneov otac je rekao svom sinu. Kada je njegov stariji brat čuo šta se dogodilo, prestao je da pokriva Soneove školske troškove. Soneo nije imao dovoljno novca da sam plaća troškove svoga školovanja, tako da je bio primoran da napusti školu pre diplomiranja. Njegova porodica mu je rekla da ne može više da stanuje u njihovom domu, ako se i dalje bude držao te nerazumne religije. A, onda je seoski savet pozvao Sonea i Jangboja na odgovornost, i seoski poglavar im je naložio da napuste selo. Doneli su odluku da nikome u selu nije dozvoljeno da postane adventista. Momci su bili primorani da budu kod evanđeliste laika u drugom selu, jer drugo mesto nisu imali. Nedostajale su im porodice, ali smatrali su da je odbacivanje prethodnog načina života zarad Božije istine, bilo vredno svega što im se događalo. Počeli su da pomažu evanđelisti u širenju Božije reči na evanđeoskim sastancima. Pomagali su držeći biblijske tečajeve, i mnogi ljudi iz susednih sela tražili su da budu kršteni.

Sada Soneo i Jangboj planiraju da studiraju teologiju na adventističkom teološkom koledžu Flaiz u Andra Pradešu. Osećaju da ih Bog poziva. Oni znaju da ljudi u njihovom selu i okolnim mestima traže Boga. Oni žele da rade za Boga, da rade na promeni svesti ljudi prema adventistima, da pokažu da je sloboda verovanja veoma značajna i pomognu ljudima da pronađu ono što traže. 🌍

Jakovljeva priča, deo 1

Jakov

Jakov Kuntara, ima 23 godine, radi svoj diplomski rad koji proučava inženjerstvo u Trivandrumu u Indiji.

Moja porodica bila je katoličke vere, ali kada je do nas stigao harizmatični katolički pokret, ljudi u crkvi počeli su da čitaju Bibliju. Moj otac je počeo da čita Bibliju i ubedio je moju majku da i ona to isto radi. Jedan kolega mog oca rekao mu je da je katolički sistem bogoslužnja bio pogrešan i moj otac je počeo da odlazi u harizmatičnu crkvu, iako smo i dalje ostali katolici.

Kada mi je bilo dvanaest godina, moj otac je poslom otišao u Saudi Arabiju. Tamo je imao digitalnu televiziju i mogao je da krstari mnogobrojnim TV kanalima. Našao je jedan religiozni TV program i počeo da ga prati. Govornik je razvijao temu o danu od odmora, a moj otac je smatrao da o toj temi zna mnogo više od samog govornika. Odlučio je da vodi beleške o predavanju koje je govornik iznosio i da opovrgne teologiju ovog čoveka. Međutim, dok je proučavao biblijske tekstove, koje je govornik navodio,

otac je shvatio da nije bio u pravu, jer je govornik iznosio istinu.

Nastavio je da sluša ovu adventističku stanicu i često je pravio beleške o propovedima, koje je slušao.

Kada je za vreme godišnjeg odmora došao kući, pričao nam je o svemu što je naučio gledajući TV programe. Pogledao je pod imenom »Adventisti« u telefonskom imeniku i pronašao da je postojala jedna adventistička škola i crkva u našoj oblasti. Nismo išli tamo na bogoslužnje, ali otac je odnosio u tu crkvu svoje desetke, kad god bi dolazio kući. Pastor iz te crkve bi nas obilazio s'vremena na vreme, ali ja nisam mnogo bio zainteresovan za ono što je imao da kaže.

Pridružio sam se jednoj muzičkoj grupi u školi i postao veoma zainteresovan za muziku. Stvarali smo svoju sopstvenu muziku i snimali diskove. Moje interesovanje za muziku je bilo toliko snažno, tako da nisam provodio mnogo vremena u učenju. Moje ocene to su uskoro i pokazale, a moji roditelji postali su zabrinuti što neću moći da se upišem ni na jedan koledž kad završim srednju školu.

Nisam bio zainteresovan za religiju, ali znao sam da je Subota istinita. Moj otac nam je to rekao. Ponekad bih se u Subotu setio da je to bio dan od odmora i osećao bih se

krivim što činim neke stvari, ali sve je to bilo nedovoljno snažno, da bih zauzeo svoj stav.

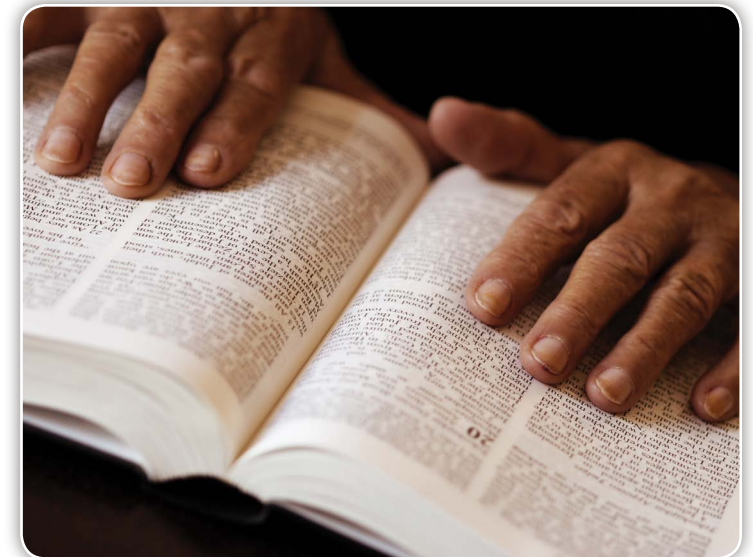
Kako se diplomski ispit u mojoj srednjoj školi približavao, moj otac se trajno vratio i sada je imao više vremena da razgovara sa nama o veri koja mu je postajala sve značajnija. Počeli smo da odlazimo porodično u adventističku crkvu. Uglavnom je samo moj otac bio ubeđen da je to bila prava crkva, ali porodica je išla sa njim u crkvu, jer je to tražio od nas.

Polagao sam ispite iz dvanaeste godine, i rezultati nisu bili dobri, tako da sam znao da ću morati da polažem prijemne ispite da bih se upisao na neki pristojan fakultet. Otišao sam u specijalnu školu, u kojoj sam se pripremao za prijemne ispite na fakultetu. To je bila godina ispunjena časovima i učenjem. Za vreme trajanja te škole, očekivali su od mene da budem u spavaonici kad god nisam bio na nastavi. Budili su nas ujutru rano da učimo i opet posle nastave. Uopšte nije bilo vremena za druženje. Okupljali smo se samo da učimo. Nisam mogao da slušam muziku

Otac je da vodi beleške o predavanju koje je govornik iznosio i da opovrgne teologiju ovog čoveka. Međutim, dok je proučavao biblijske tekstove, koje je govornik navodio, otac je shvatio da nije bio u pravu, jer je govornik iznosio istinu.

ili izlazim sa prijateljima u grad. Nedostajali su mi moji prijatelji, porodica, slobodno vreme i bilo mi je dosadno. Međutim, poneo sam svoju Bibliju, i počeo da provodim dosta vremena čitajući je. Počevši od 1. Mojsijeve i Jevandelja po Mateju, čitao sam Bibliju. Bez ikakve dozvoljene zabave, provodio sam vreme u jedinom što sam mogao – u čitanju Biblije. Na kraju tečaja, bio sam među najboljima u razredu – zasluge za to pripisujem čitanju Biblije. Ipak, nisam išao u crkvu. Subota je obično bila dan za ispite, tako da bi bilo veoma teško ići u crkvu, a ja još uvek nisam bio spreman da se borim da idem u crkvu. 🌐

(Nastaviće se)

Jakovljeva priča, deo 2

Jakov

foto: BigStock.com

Jakov Kuntara, ima 23 godine, radi svoj diplomski rad koji proučava inženjerstvo u Trivandrumu u Indiji.

Na kraju školske godine, posle ispita imao sam malo slobodnog vremena u Subotu, tako da sam pronašao adventističku crkvu u tom gradu i počeo da odlazim u nju. Na bogosluženju sa tim ljudima, osećao sam se kao na Nebu. Misionske priče su zaista ostavljale duboke utiske na mene, pokazujući mi da je Bog isti Bog po celom svetu.

Za vreme školske godine, vreme koje sam proveo čitajući Bibliju pokazalo mi je da je Bog ličnost koja je zainteresovana za svakog pojedinačno. Nisam razumevao neka predavanja u

školi, ali kada bih se pomolio za to, Bog bi mi pomogao i mogao sam da razumem.

Ponekad sam delio ono što sam otkrio iz Biblije sa jednim momkom iz nedeljne crkve, i on je, takođe, poverovao Božijoj reči. Nisam dobro znao kako da objasnim proročanstva da pokažem da naša prethodna crkva, nije bila ona prava, tako da sam se samo molio i onda iznosio ono što mi je bilo u mislima, a momak je to shvatao i prihvatao. Njegova porodica ga je upozorila da se kloni moje crkve i mene.

Vratio sam se kući i zatražio da budem kršten. Moji roditelji bili su toliko srećni što je Bog postao značajan u mom životu. Prestao sam da komponujem

Zaista sam zadržan kako nam Bog otkriva stvari. Ponekad otkrivenja dođu sporije, a u drugim prilikama, On nam otkriva stvari poprilično brzo.

Brze činjenice

- Indija je zemlja u kojoj porodica ima značajnu kulturološku ulogu. Često tri generacije žive u istom domu ili u bliskom susedstvu. Baka i deka često brinu o deci, dok su roditelji na poslu, bilo u polju ili kancelariji. Starija generacija često predstavlja autoritet u porodici.
- Među Indusima bogoslužjenje se uglavnom odigrava u domu, u kome je jedna prostorija ili niša posebno odvojena za mnogobrojne statue porodičnog boga zaštitnika ili bogova.
- Adventistička crkva se trudi da obezbedi crkvene zgrade za što više grupa i zajednica vernika. Čak i najjednostavnije crkvene zgrade doprinose ugledu zajednice i ohrabruje ljude da istražuju crkvena učenja.

muziku za svoje prijatelje iz grupe, a moja mati i ja uskoro smo se zajedno krstili.

Moj otac je snimao propovedi sa adventističkih televizijskih programa i tog leta sam mnoge od njih odslušao. One su me zaista dobro naučile o onome šta adventisti veruju.

Zaista sam zadržan kako nam Bog otkriva stvari. Ponekad otkrivenja dođu sporije, a u drugim prilikama, On nam otkriva stvari poprilično brzo. Upoznao sam se sa mladima u crkvi i u veri zajedno rastemo.

Upisao sam inženjersku školu u Trisuru, u mestu u kome sam prvi put otišao u crkvu. Bio sam veoma srećan zbog toga. Išao sam u crkvu u Trisuru, kad god nisam išao kući za vikend. Mi nemamo crkvu blizu našeg doma, tako da putujemo skoro 28 kilometara do crkve.

Moja sestra nije bila toliko ozbiljna, kada je religija u pitanju

ili barem do kraja njenog dvanaestog razreda. Bio sam zabrinut za nju, jer je i dalje vodila svetovni život. Mislila je da sam čudan što sam prešao put od svoje velike ljubavi prema svetovnoj muzici do Božijeg »dobrog momka«, ali kada su datumi njenih državnih ispita bili objavljeni, dva ispita su pala u Subotu. Na naše iznenađenje, čvrsto je odlučila da ne ide na te ispite u Subotu. To je značilo, da mora da uči još dodatne dve godine da ponovo polaže ispite. Upisala je adventističku višu školu i postala mnogo jača u svojoj veri. Sada širi svoja verska iskustva svojim prijateljima, od kojih je neke dovela do Hrista. Ova situacija je u mnogočemu promenila njen život. Bog je postao stvaran za nju i ona sada čvrsto stoji u svojoj veri. Često me zove da me pita koje knjige može da pokloni drugima.

Volim da vidim kako Bog deluje u našim životima. Omogućio nam je da delimo svoju veru sa drugim ljudima, školskim drugovima, rođacima, čak i sa dedom. Nekoliko ljudi je proučavalo Bibliju sa nama, a sada slede Hrista i ispunjavaju Njegovu volju u svom životu. 🌍

foto: BigStock.com

Program Trinaeste Subote

➤	Početna pesma	Broj 41: Slava nek bude Isusu Hristu
➤	Uvodna reč	Vođa subotne škole
➤	Molitva	
➤	Program	»Budućnost je sada«
➤	Dar	
➤	Završna pesma	Broj 188: Bog vodi me
➤	Završna molitva	

Učesnici: Tri govornika i narator, ako je moguće najmanje jedan tinejdžer treba da bude među njima. Ako je vaša grupa mala, dva govornika mogu da iznesu ove izveštaje. [Učesnici ne moraju da znaju napamet svoja izlaganja, ali treba da budu dobro upoznati, tako da ne moraju da sve čitaju iz beležaka. Uvežbajte svoj deo, tako da budu naglašeni oni delovi koji se smatraju značajnijim.]

Narator: Južna azijska divizija obuhvata tri zemlje Butan, Indiju, Nepal kao i određeni broj ostrva. Indija je najnaseljenija zemlja u ovoj diviziji, i ima više od 1.2 milijarde stanovnika. To je druga zemlja po broju stanovnika na svetu.

Okolo 80% stanovništva u Indiji ispoveda hinduistička verovanja. Muslimani čine 10% stanovništva, dok hrišćani čine samo 2 do 3% ukupne populacije. Nešto više od 1% stanovništva su adventisti, što čini oko 1,4 miliona stanovnika.

U toku proteklih 100 godina, adventističko obrazovanje postavilo je temelje za širenje Jevanđelja. Naše obrazovne ustanove veoma su cenjene širom zemlje, i mnogi koji nisu hrišćani šalju svoju decu u adventističke škole, jer u njima mogu da steknu kvalitetno obrazovanje. Roditelji su pozvani da upišu svoju decu u neku adventističku školu od strane prijatelja ili rodbine. Međutim, kada deca nauče istine o Božijoj ljubavi, ona podele svoja stečena iskustva i saznanja sa svojim porodicama i njihovi životi doživljavaju promene.

Reporter 1: Ališa potiče iz nehrišćanske porodice. Kada su joj roditelji dozvolili da pohađa veliku internatsku školu u Indiji, nisu znali da ta škola ima hrišćansko opredeljenje. Kada je Ališa došla u školu, znala je veoma malo o Isusu. Nije razumevala engleski jezik, na kome se nastava održava, ali polako je učila.

U početku nije znala o čemu je bilo reči u svakodnevnim bogoslužnjima u školskim spavaonicama. Ali malo-pomalo, upoznala je Isusa i zavolela Ga. Otkrila je da je proslavljanje Boga bilo temelj njene nove škole. Često bi njeni prijatelji razgovarali o Bogu sa njom. Ona je znala, da ako postane hrišćanka, njeni roditelji bi mogli da je se odreknu. Bez obzira na to, jedna njena prijateljica, zajedno sa njom, čvrsto se opredelila za Hrista. Obe su se tajno krstile. Kada su se devojke vraćale kući za vreme trajanja školskog raspusta, sastajale su se da razgovaraju o Bogu i podele jedna sa drugom ono što su pročitale u svojim Biblijama. One su pažljive i razgovaraju na engleskom jeziku, tako da njihove porodice ne znaju o čemu one razgovaraju. Ališa krije svoju Bibliju, tako da je njeni roditelji ne mogu naći.

Ališa je svesna da će se suočiti sa mnogim izazovima u budućnosti, zbog svoje odluke da postane hrišćanka. Ali takođe zna, da će je Bog voditi. Zahvalna je Bogu što je doveo nju i njenu prijateljicu u školu u kojoj su mogle da saznaju za živog Boga i Njegovog dragocenog Sina Isusa.

Narator: Adventistički učenici imaju mnoštvo prilika da dele svoju veru sa svojim školskim drugovima. Ponekad razgovaraju »jedan na jedan«, a u drugim prilikama njihova vera deluje preko njihovog delovanja. Nedavno su se neki učenici bili suočeni sa izazovom Subote, čak dok su učili u adventističkoj školi. Njihova vernost pomogla je

mnogim drugima da vide da Bog odgovara na molitve.

Reporter 2: Džinsi, Sibin i Remja su učenice koje žive ne jugu Indije. Na kraju desetog razreda, učenici koji žele da nastave svoje obrazovanje moraju da polože državne ispite. Dan održavanja državnih ispita pao je u Subotu i direktor je naporno radio da dobije neki drugi datum. Delovalo je beznačajno, jer je ovo troje učenika želelo da po ceni da ponavljaju školsku godinu, ne prekrše Subotu. Direktor je otišao na sud da zastupa ove učenike i na kraju sudija je dozvolio da učenici mogu da polažu državni ispit posle završetka subotnog dana. Na dan kada je bio zakazan ispit, dok su neadventistički učenici ulazili u učionice u kojima su ih čekala ispitna pitanja, Džinsi, Sibin i Remja su otišle u crkvu. Posle bogoslužnja u crkvi, ove tri devojke su se javile i predstavile ispitnom supervizoru, koji ih je stavio u posebnu učionicu tako da nisu mogle da razgovaraju sa učenicima, koji su već polagali svoje ispite. Ove tri verne učenice provele su to popodne pre ispita pevajući, moleći se i čitajući svoje Biblije. »To je bila najbolja Subota koju sam ikada provela«, kazala je jedna od njih. »Osećale smo Božije prisustvo, i znale smo da je On bio sa nama.«

Posle zalaska Sunca, učenice su otišle u učionicu u kojoj su ih čekala ispitna pitanja. Učenici bi obično bili umorni nakon testova, ali one su bile potpuno sveže, kada su završile svoje testove. Kada su rezultati testova bili objavljeni, ove učenice su saznale da su imale više poena nego ostali učenici, koji su polagali ispit u toku dana.

Bog je blagoslovio vernost ovih učenica. Lokalne novine objavile su članak o vernosti ove tri učenice, i mnogi ljudi koji drugačije nikako ne bi mogli da čuju za Božiju zapovest o svetkovanju dana od

odmora, saznali su za Subotu. Neki ljudi su ih pitali zašto je Subota tako posebna, a one su mogle da im prikažu dragocene blagoslove koje im Subota pruža. »Moji roditelji su podržali moju odluku da svetkujem subotu«, rekla je Remja. »Obećali su da će se moliti za vreme trajanja ispita. I kao rezultat, sve tri dobro smo uradile postavljene zadatke i ovim rezultatom proslavile Boga.«

Škola planira da sagradi blok učionica na svom kampu u kome mogu da održavaju ovaj specijalni državni program testova za učenike koji su ovde upisani. Onda će svi učenici adventisti po ovom programu, moći da se školuju u nekoj adventističkoj školi i polagati svoje državne ispite u nekom drugom terminu osim Subote.

Deo naših darova trinaeste subote, pomoći će da se izgradi ovaj blok učionica.

Narator: Božije delo u južnoj Aziji se kreće napred zadivljujućom brzinom, zahvaljujući evanđelistima laicima i hrišćanskom obrazo-

vanju. Oba ova evanđeoska napora mnogo doprinose rastu u ovoj diviziji.

Naša sedmična misionska darovanja pomažu da ljudi širom sveta upoznaju Isusa, ljudi koji možda nikada nebi čuli o Njemu, ako im ne pomognemo da čuju. Danas, ovim darom trinaeste Subote imamo mogućnost da pomognemo jednu oblast na svetu – Južnu azijsku diviziju – da ojačamo njene vernike, dok se trude da dopru do drugih. Danas će naša darovanja pomoći da se izgrade spavaonice u dve škole, tako da još više učenika može u njima sticati svoje obrazovanje i saznati o Božijoj ljubavi za sve ljude. Ovaj dar još će pomoći da se izgradi 7 crkava u Indiji i sala za sastanke u jednoj crkvi u Butanu. Učinimo sve što možemo da danas podupremo ruke svojoj braći i sestrama širom Južne azijske divizije. Priložimo svoja darovanja velikodušno, tako da još mnogi mogu da čuju Jevanđelje po prvi put u svom životu.

[Prilaganje darova]

Budući projekti trinaeste Subote

Sledećeg tromesečja govorićemo o Evro-azijskoj diviziji. Specijalni projekti su namenjeni za:

- Crkvu u Kazanju u Tatarstanu u Rusiji,
- Škole u Čerkasi i Ljovvu u Ukrajini,
- Obrazovni kompleks u Dnjepropetrovsku u Ukrajini,
- Srednju školu u Vinici u Ukrajini.

Dečiji projekat: Dečje igralište blizu crkve u Kazanju u Rusiji, koje će otvoriti mogućnost da mala deca i njihovi roditelji u toj okolini mogu biti dosegnuti Božijom ljubavlju.

Misionski DVD

DVD Adventistička misija donosi vam svakog tromesečja nove vesti iz misije. Upoznajte nove ljude i njihova životna iskustva. Saznajte kako su vaši darovi uticali na razvoj Božjeg dela širom sveta.

DVD možete da naručite putem imejla prodaja@preporod.rs ili telefona 011/2458-054.

Video zapise koji se nalaze na ovom DVD-iju možete besplatno preuzeti sa vebajta Subotne škole.

www.subotnaskola.org

Power Point prezentacije

Preuzmite Power Point prezentacije sa fotografijama osoba čija su životna iskustva predstavljena u Vestima iz sveta.

www.subotnaskola.org

impresum

Prevod: Dejan Majstorović

Lektura: Tomislav Stefanović

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugo-istočne evropske unije, www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

Južna azijska divizija

UNIJE	CRKVE	GRUPE	ČLANOVI	POPULACIJA
Istočno-centralna Indija	2,516	1,593	950,956	131,852,478
Severoistočna Indija	192	320	49,611	46,821,310
Severna Indija	445	1,402	152,401	723,915,049
Južno - centralna Indija	250	212	72,848	65,402,195
Jugoistočna Indija	428	822	119,872	76,284,925
Jugozapadna Indija	227	101	36,169	34,865,298
Zapadna Indija	232	507	143,099	32,021,552
UKUPNO	4,324	5,069	1,534,593	1,291,678,000

MISIONSKI PROJEKTI

- 1 Smeštaj za dečake u internatu u Karmataru, u severnoj Indiji
- 2 Smeštaj za studente Teološkog fakulteta na Adventističkom univerzitetu Flaiz, u državi Andra Pradeš, u Indiji
- 3 Učionice za osnovnu školu u Kolegalu, u državi Karnataka, u Indiji
- 4 Sala za sastanke u Butanu i sedam crkava u Indiji

Projekat za decu: Nameštene sobe za decu u svakoj izgrađenoj crkvi.